

Oud-voorzitter ir. M. Jansen Gration:

'Die academemen zaten maar te verdrogen'

„De vereniging was eigenlijk bedoeld om de laborant, de academicus eens wat aan het sporten te krijgen. Die mensen zaten maar te studeren, dingen uit te vinden en te verdrogen.“ Ir. M. Jansen Gration, grinnikt. Hij is nu 78 jaar, niet meer zo snel ter been, verder gezond en nog best in staat om zich te herinneren hoe hij veertig jaar geleden aan de wieg stond van de sportclub Nat.lab, om vervolgens ruim twintig jaar voorzitter te zijn.

„Die academemen hadden totaal geen belangstelling voor sport. Toen met de sportclub begonnen werd, waren het ook de mannen van de werkplaatsen die zich het eerst aanmeldden.“ Twee mannen van het eerste uur hebben we voor dit gesprek over de sportclub met de heer Jansen Gration samengebracht. Het zijn J. Peeters van de Mechanische werkplaats en A. van Stratum van de Buisentechnische afdeling. Beiden werken nog steeds in het Natuurkundig laboratorium en vieren deze maand gelijktijdig met de club hun veertigjarige dienstjubileum.

We proberen het gesprek wat geordend op gang te brengen, maar dat mislukt binnen de kortste keren. Er komen foto's op tafel, waardoor het doel van de bijeenkomst keer op keer volledig uit het oog wordt verloren. „Ik weet niet meer precies of het nu voetbal of nog meer sporten waren waarmee we begonnen“, zegt Jansen Gration. De anderen weten het nog best. „We deden ook aan atletiek. We trinden ervoor op het sportveld van PSV“, vertelt Van Stratum. „Maar voetbal heeft wel de grootste stoot tot de groei van de club gegeven. Ik weet nog dat we speelden op het „scheerkwastveld“ aan de Lijmbekstraat“, herinnert Peeters zich. Jansen Gration was zelf actief in de sport. Hij deed veel aan zwemmen en verder voetbalde hij bij een Eindhovens veteranenelftal dat speelde onder de fraaie naam „Bek Af“. „Toen we met de sportclub begonnen hadden we helemaal geen bestuur. We hadden wat mensen bij elkaar geraapt. Daar waren Bosmans, Braaf, Piet Swinkels, Loman, Kevernaar en Cornelissen bij.

Foto's

Van de directie hadden we vooral steun van dr. Van Hurk en dr. De Boer“, vertelt Jansen Gration en duikt daarna met Van Stratum en Peeters in de oude foto's. Het kost wat moeite en tijd ze er weer bij te slepen en dan horen we dat er naast voetbal en atletiek in de beginjaren veel werd gedaan aan zwemmen, wandelen en oriëntatietochten op de fiets.

Het voetballen ging uitstekend. Er werd een sterk elftal op de been gebracht dat al snel de ranglijst van de plaatselijke competitie aanvoerde. Peeters speelde ook in dat elftal. Als linksbuiten. Hij had een geduchte reputatie als schutter. Hij speelde in de voetbalvereniging Eindhoven en werd met het eerste elftal in 1942 kampioen van de afdeling Zuid van de hoogste amateurklasse.

De atletiek vierde hoogtij. De deelnemers konden vaardigheidsdiploma's halen, die bijzonder in trek waren. Gefietst werd er ook. Niet alleen oergezellige en oriëntatietochten, maar ook wedstrijden op gewone fietsen over een afstand van dertig kilometer. Peeters kan er smakelijk over vertellen. Hij schetst uit het hoofd nog eens de route. „Verschrik-

kelijke wedstrijden waren dat. Ik weet nog wel dat ik aan het eind van één van die wedstrijden van pure ellende van mijn fiets duvelde.“

Streken

Zwemmen trok veel deelnemers en na verloop van tijd ook handbal. De vereniging groeide als kool. „We hebben met de nieuwelingen heel wat gekke streken uitgehaald. Zo moesten ze vaak voor een wedstrijd worden gemasseerd. Dan kwamen ze op de lastafel van „dikke Piet“ Michiels en werden ze vakkundig met smeerolie gemasseerd. We lieten ze in loopas om de machines rennen, zogenaamd om hun conditie te testen. Om te weten of ze grote longen hadden moesten ze met een lange glazen pijp in een bak water blazen. Konden ze altijd nog naar de harmonie als ze geen voetbaltalent hadden.“

Peeters, de altijd vrolijke Brabander, zou nog veel meer kunnen vertellen. Zelf was hij actief in het voetbal, oriëntatieritten, hardfietsen, handballen en hengelen. „Ik doe nu alleen nog mee aan de jaarlijkse kienavond. Ik heb nog even getrimd, maar daar ben ik nu mee gestopt. Ik ben voetbaltrainer. Dus aan mijn conditie gebeurt genoeg. Als ik terugkijk op die veertig jaar? De beginjaren waren het leukst. Wat hebben we ontzettend veel plezier gehad. Ik heb er veel contacten, vrienden en kennissen aan overgehouden“, vindt hij.

200.000 kilometer

Van Stratum wierp zich in zijn beginjaren vooral op atletiek en het fietsen. „Door de club ben ik een verwoed fietser geworden. Ik ga altijd op de fiets naar en van het werk. Ik denk dat ik in de loop van de jaren er wel al zo'n 200.000 kilometer op heb zitten. Tot twee jaar geleden heb ik tafeltennis gespeeld. Nu is het alleen nog schaatsen en hengelen.“ Hij is verder creatief. Doet aan pottenbakken en is vanuit deze hobby lid van de Kempische Kring van Keramisten. Werkt bijna professioneel. Het is daarom niet zo verwonderlijk dat het hoofdbestuur van de sportclub hem betrok in de organisatie van de hobbytentoonstelling die van 24 april tot en met 7 mei wordt gehouden.

„Voor mij geldt hetzelfde als voor Peeters. Je krijgt enorm veel vrienden. De sport verbreedt en door alle niveaus heen.“

Jansen Gration ten slotte: „Ik kon toen ik er veertig jaar geleden aan begon niet bevroeden dat de club zo zou groeien. Duizend leden. Het is niet niks. Ik ben er blij om. Sport is belangrijk voor het lichaam, maar is zeker zo belangrijk voor de contacten op het sociale vlak binnen een werkgemeenschap.“